

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved allerhøieste Resolution af 8de Januar 1880 er Oberst Schrøder, der den 15de Oktober 1879 har fyldt sit 65 Aar, i Henhold til Hærlovens § 129 bleven affødiget paa Grund af naaet Aldersgrændse med den ham ifølge Pensjonsloven tilkommende Pension af 3,466 Kr. 67 Ø. fra den 1ste Februar 1880 at regne.

Obersten er Officer fra den 1ste Februar 1835, blev Major den 30te Juli 1860 og Oberst den 21de September 1867 og har saaledes tilbagelagt den lange Tjenestetid af 45 Aar og deraf over 19 Aar som Stabsofficer. Han har i denne Tid saavel i Krig som i Fred ydet udmærket Tjeneste. Under Felttoget 1850 var det saaledes fortrinnsvis daværende Kapitain Schrøders Energi, som det skyldtes, at Befæstningen af Frederiksstad var fremmet med saa megen Kraft for Angrebet paa den, at dette lod sig afflaa uagtet Angriberens store Overmagt.

Som dirigerende Ingeniørofficer i Slesvig fra 1851 til 1864 ledede Obersten først med udmærket Dygtighed de betydelige Arbejder ved Gottorp Slots Omdannelse og Udvidelse til Kaserne, og siden i 1861 og følgende Aar, med ikke mindre Dygtighed og derhos megen Energi Projekteringen og dernæst Udførelsen af de omfattende Arbejder ved Anlægget af Dannevirkestillingen.

Efter i 1864 at have deltaget i Dybbølstillingens Forsvar som Stabschef ved Ingeniørkommandoen, overtog Obersten i Sommeren 1865 Udførelsen af Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden, særligt af Trefroners kasematerede Bygning, i hvis Konstruktion han fik indført vigtige Forbedringer.

Men det er navnlig ved Udviklingen af vort Sominævæn, at Oberst Schrøder har indlagt sig særlig Fortjeneste.

Da man i 1865 besluttede sig til at lade anstille Forsøg med Sominer, var det under hans

Ledelse, at Sominetjenesten efterhaanden blev organiseret og udoilede sig til det anerkjendt fortrinlige Standpunkt, den har naaet. Om det end efter Landets Størrelse var rigelige Midler, som bevilgedes dertil, saa vare de dog naturligvis sjaa i Forhold til de Midler, der i andre, større Lande offredes paa denne gaiste nye, vigtige Tjenestegren, hvis Udvikling i alt Fald meget længe alene kunde støttes paa egne videnskabelige Overveelser og vanskelige og kostbare Forsøg, fordi hvert Land iaagttog den største Hemmelighedsfuldhed angaaende Alt, hvad der angik de af det foretagne Forsøg og de derved vundne Resultater. At det alligevel lykkedes stadigt at holde Sominetjenesten heri Landet paa et Standpunkt, der i det Mindste var lige saa høit som i de større Lande, og at dette opnaaedes, skyldes fortrinnsvis Oberstens indsigtsfulde og energiske, men samtidigt findige og forsigtige Ledelse samt den Dygtighed, hvormed han forstod at benytte de til hans Raadighed stillede Kræfter. Han fortjener derfor i høi Grad Anerkjendelse for denne hans Virksomhed.

Allerede før Sominetjenesten i Foraaret 1878 overgik til Søværnet, havde Obersten overtaget den anstrængende Tjeneste som Chef for 1ste Sagenordirektion, hvilken han har røgtet med sædvanlig Nidfarhed og Dygtighed.

I Betragtning af Foranførte, og da Obersten ved sin Affødigelse stod paa samme Lønningvilkkaar, som da han ved Hærlovens Ikrafttræden i 1867 indtraadte i Oberstklassen, medens alle hans Samtidige i de andre Vaaben efterhaanden ere oprykkede paa høiere Lønning, har Krigsministeriet troet at burde søge ham tillagt den foreslaaede Pensjonsforhøielse, hvorved han vil opnaa en Pension af samme Størrelse som den, der vil tilkomme hans Jævnlige, der ved deres eventuelle Afgang i 5 Aar have oppebaaret ældst Stabsofficers Lønning.